

॥ मुँडत त्यागी बेरागी को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थामध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ॥ अथ मुँडत त्यागी बेरागी को अंग लिखंते ॥

राम

॥ साखी ॥

राम सिव के डाढी मूँछ हे ॥ फिर ब्रम्हा के होय ॥

राम

राम रिख सब ही सुखराम के ॥ मुँडत सुण्यो न कोय ॥१॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज मुँडित(मुण्डण केलेले)ला सांगतात की,महादेवाला
राम दाढी मिशी आहे,ब्रम्हालाही दाढी मिशी आहे आणि आधीचे होवून गेलेले सर्व ऋषींना
राम दाढी मिशी होती.कधी कोणीही मुँडन केले आहे,असे कोणीही ऐकले नाही.॥१॥

राम

राम

राम

राम

डाढी मूँछ बणाई क्रता ॥ फिर सन्कादिक जाण ॥

राम

राम मुँडत सुण सुखराम के ॥ किणे कियो कहो आण ॥२॥

राम

राम अरे ही दाढी आणि मिशी व सनकादिक(जटा)हे तर कर्ता पुरुषाने म्हणजे पैदा करणाऱ्याने
राम बनविले आहे.परंतू मुँडित कोणी बनवले.हे मला सांगा.असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज मुँडिताला बोलले.॥२॥

राम

राम

राम

राम

डाढी मूँझ राम ने कीया ॥ जिण ओ जीव बणायो ॥

राम के सुखराम मुँडत को क्रता ॥ कहो कूण जुग गायो ॥३॥

राम

राम अरे दाढी मिशी रामाने बनविली आहे.ज्या रामाने हा जीवाचा देह बनविला.त्या रामाने
राम दाढी आणि मिशी बनवली आहे,परंतू मुँडितचा कर्तार संसारात कोण आहे ते मला
राम सांगा असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज मुँडिताला बोलले.॥३॥

राम

राम

राम

राम

डाढी मूँछ सिस पर सिखा ॥ अे हर कीया जोय ॥

राम के सुखराम भेष मुँडत को ॥ करणआळो हे कोय ॥४॥

राम

राम अरे दाढी मिशी आणि शिरावर सिखा हे तर हरने(रामाने)बनविले.ते पाहून घ्या ते
राम आणखी कोणी दुसऱ्याने बनविले आहे का,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी
राम मुँडित त्यागीला विचारले.॥४॥

राम

राम

राम

राम

मुँडत भेष को करता नाही ॥ तिण मे फेर न कोय ॥

राम के सुखराम मुँछ अर डाढी ॥ राम बणाई जोय ॥५॥

राम

राम अरे या मुँडितच्या वेशाचा कोणी कर्ता नाही आहे.याचात फरक समजू नका.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की दाढी आणि मिशी तर रामाने बनविली आहे
राम ते पाहून घ्या. ॥५॥

राम

राम

राम

राम

राम बणायो भेष मे ॥ क्या ओगण सुण माय ॥

राम बिरक्त कूं सुखराम के ॥ तुम ऊतरायो जाय ॥६॥

राम

राम अरे रामाने बनविलेल्या दाढी मिशीच्या वेशात काय अवगुण आहे की तुम्ही
राम विरक्तत्यांनी म्हणजे त्यागी,वैरागी,मुँडितांनी त्या दाढी मिशीला उतरून दिले(काढून

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	टाकले)असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६॥		राम
राम	नारी के सुण मुँछ रे ॥ दाडी करी न कोय ॥		राम
राम	हर सूं तो सुखराम कहे ॥ छाणी कछू न होय ॥७॥		राम
राम	तर आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की त्या बनवणाच्या पासून कोणतीही		राम
राम	गोष्ट लपलेली नाही आहे.त्याने बघा स्त्रियांना दाढी आणि मिशी नाही बनवली तर		राम
राम	त्याच्याने म्हणजे कर्तापासून काही लपले आहे,असे काहीही नाही.॥७॥		राम
राम	बिरक्त सूं सुखराम के ॥ जे हर राजी होय ॥		राम
राम	वो दर्गे सूं मुँडके ॥ क्यूँ मेल्योनी जोय ॥८॥		राम
राम	जर डोके,दाढी,मिशी मुंडल्याने तो हर(रामजी)खुष झाले असते तर त्याने आपल्या		राम
राम	दरगाहातूनच तुमचे मुण्डन करुन का नाही पाठवले ते पहा.॥८॥		राम
राम	रुकमये कूं मुँडके ॥ ख्याल कियो हर जोय ॥		राम
राम	वाँ पख का सुखराम के ॥ विरक्त जग मे होय ॥९॥		राम
राम	रुक्मिणी हरणाच्या वेळी कृष्णाने आपला साला रुखमयची दाढी आणि मिशी तसेच		राम
राम	डोके(शिर)मुंडन करुन त्याची मजाक करत होता आणि रुखमयला मुंडित बघून कृष्ण		राम
राम	खुष होवून हसत होता.कृष्णाला हसतांना पाहून एक मनुष्य असे समजला की शिर		राम
राम	मुंडन केल्याने कृष्ण खुष होतो म्हणून आम्ही ही शिर मुंडन करु.एकाने आपले शिर		राम
राम	मुंडन केले त्याला पाहून आणि ही कित्येक लोकांनी आपली दाढी मिशी आणि शिर		राम
राम	मुंडन करुन घेतले असे केल्याने आम्हाला ही कृष्ण बघून खुष होईल अशी समज		राम
राम	बनवून घेतली व त्या दिवसापासून त्या पक्षाचे लोक मुंडन करतात असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले.॥९॥		राम
राम	सिरक सिरक मुझ क्या करे ॥ तुम भी सीर्कणहार ॥		राम
राम	राम बिना सुखराम के ॥ को थिर करो बिचार ॥१०॥		राम
राम	तेव्हा त्या मुंडिताने आदि सतगुरु महाराजांना सरक-सरक असा बोलला तेव्हा आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले की अरे सरक-सरक मला तू का करतो आहेस.		राम
राम	तुम्हीच(तूच)सरकणारे आहे.अरे रामाशिवाय संसारात कोणी स्थिर आहे याचा तू		राम
राम	विचार कर.॥१०॥		राम
राम	सिरके पवन नीर भी सिके ॥ सिके देव ओर सब लोई ॥		राम
राम	के सुखराम तके नही सिके ॥ पथर स्माना होई ॥११॥		राम
राम	अरे हे पवन ही स्थिर नाही इकडे तिकडे सरकतो पाणी ही स्थिर नाही.इकडे तिकडे		राम
राम	सरकते(खचकते)सर्व देव ही स्थिर न राहता खचकत राहतात.सर्व लोकही खचकत		राम
राम	राहतात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,जे दगडासारखे जड आहेत ते		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम फक्त खचकत नाही. ॥११॥

राम

रेखता ॥

राम न्हाय कर धोवणा तिलक छापा करे ॥ निपणा चूँपणा नित होई ॥

राम

राम ब्होत प्रकार आचार कूं साझीये ॥ बिष की दिष्ट नही मिटे काई ॥

राम

राम दास सुखराम के पच मरे बापडा ॥ राम बेमुख नी मुक्त नाई ॥१॥

राम

राम न्हावून धुवून स्नान करून टीका(तिलक)बनवून छापा(मुद्रा)लावून लिपणे,पोतणे नित्य
राम प्रती करून अनेक प्रकारचे आचार करतात व अनेक त-हेची साधना करतात परंतू
राम विषयांवरची दृष्टी जराही मिटत नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की हे
राम पंडित आणि आचारी बिचारे पचून-पचून थकून-थकून मरून जातात परंतू रामाशी
राम विमुख राहिल्याने यांची मुक्ती होत नाही.॥१॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम घर कूं त्याग बनवास कूं निसन्यो ॥ प्रीत सेंसार सूं नाय होई ॥

राम

राम अन्न प्रसाद की बात माने नही ॥ कंद के फूल खिण खाय सोई ॥

राम

राम तन कूं कष्ट ब्हो भाँत दे जोगीया ॥ आतमा देव कूं दुःख होई ॥

राम

राम दास सुखराम के पच मरे बापडा ॥ राम बेमुख नई मुक्त कोई ॥२॥

राम

राम घराला सोडून वनात वनवास करण्याकरीता निघाला.संसारची प्रीति ठेवली नाही व
राम अन्न तसेच भोजनाची गोष्ट ही माहित नाही.कंद आणि मूळ खोदून खातो आणि या
राम शरीराला अनेक त-हेने कष्ट देतो.तर अरे योगीया या शरीराला कष्ट दिल्याने आत्मदेवाला
राम कष्ट होतात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की(योगी आणि त्यागी)हे
राम बापडे पचून-पचून मरून जातात परंतू हे रामाशी विमुख राहिल्याने यांची मुक्ती काही
राम होत नाही.॥२॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम मून संभाय सेंसार मे निसन्या ॥ जक्त सूं बोलणो नाही होई ॥

राम

राम तन का कपडा डार निर्भे भया ॥ होय निर्बाण मन माँय सोई ॥

राम

राम राख के बीच मे ग्रक गर्काब हे ॥ दिष्ट संसार सूं चित्त गोई ॥

राम

राम दास सुखराम के पच मरे बापडा ॥ राम बेमुख नही मुक्त कोई ॥३॥

राम

राम कित्येक मौन धारण करून संसारातून निघाले आहे आणि संसाराला बोलल्या मुखाने
राम नाही तसेच शरीरावरचे कपडे फेकून नंगे बनून निर्भय होवून जातात आणि मनात
राम समजतात की मी निर्वाण(मुक्त)होऊन गेलो आहे.शरीरावर राख लावून त्या राखेत
राम अखंड विभूती लावून गर्क होऊन जातात परंतू दृष्टी आणि चित्त संसारात वासनेत
राम लागलेली राहते.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की हे बापडे पचून-पचून
राम मरतात परंतू रामाशी बेमुख राहिल्याने,यांची मुक्ती कोठे ही होत नाही. ॥३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम त्याग संसार कूं भेष बनो लियो ॥ तिर्था ऊठ नर जाय कोई ॥

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	क्रोड पचास ब्होता दिना भटकिया ॥ दुःख अर सुख बिच रेण खोई ॥		राम
राम	भटक भटकाय अर बेस रहो जोगीया ॥ झुँपडी बांध संसार सोई ॥		राम
राम	देस बदेस की बात बखाण करे ॥ रात अर दिन बिच ध्यान ओई ॥		राम
राम	तन सूं ऊठ अर साध सेवा करे ॥ मन सूं गाँव मे जोय जोई ॥		राम
राम	दास सुखराम के पच मरे बापडा ॥ राम बेमुख नई मुक्त होई ॥४॥		राम
राम	संसाराचा त्याग करून वेशाचा बाणा घेतला व कोणी उठून तीर्थ करण्यास निघून		राम
राम	जातो आणि पन्नास कोटी(पृथ्वी)ला प्रदक्षिणा देत खूप दिवसांपर्यंत भटकणे करून ते		राम
राम	योगी थकून एका जागी बसून जातात आणि संसाराचे लोक त्यांच्या करीता झोपडी		राम
राम	बांधून देतात.तर झोपडी बांधणे हा ही तर एक संसारच आहे,तर तेथे झोपडी बांधून		राम
राम	बसल्यावर आलेल्या मनुष्यांच्या समोर देश आणि विदेशाच्या गोष्टींचे वर्णन करतात		राम
राम	आणि रात्रंदिवस बघितलेल्या मुलकच्या गोष्टींचा त्याच्या मनात ध्यान राहते.त्या झोपडीत		राम
राम	कोणी साधू आला तर उठून आपल्या शरीराने आलेल्या साधूची सेवा करतात. अंगाने		राम
राम	(शरीराने)तर साधू सेवा करतात परंतू मन गावात जाऊन स्त्रियांचे शरीर पाहतात		राम
राम	(बघतात)आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,अशाप्रकारे योगी बाबा बापडे		राम
राम	पचून-पचून मरून जातात परंतू यांची मुक्ती काही होत नाही.॥४॥		राम
राम	ऊठ सँवार कूं बांग पुकार दे ॥ स्हेर जगाय फकिर सोई ॥		राम
राम	तीन त्रीकाळ निवाज गुदार दे ॥ पीर औलीया ओर कोई ॥		राम
राम	माया कूं त्याग अर केत फकिर हे ॥ जीव कूं मारके आहार सोई ॥		राम
राम	दास सुखराम के पच मरे बापडा ॥ राम बे मुख नई मुक्त कोई ॥५॥		राम
राम	(भोरमध्ये सकाळी)उठून बांग(अज्या)पुकारतात व शहराला जागृत करतात.तो फकीर		राम
राम	तीन वेळा नमाज अदा करतो हे सर्व पीर आणि अवलिया आणि दुसरे ही मायेचा त्याग		राम
राम	करून फकीर बनतात आणि जीवाला मारून त्याला खाऊन जातात.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की हे दरवेश,मलंग,मुल्ला,फकीर,परी,पैगम्बर,बापडे पचून		राम
राम	-पचून मरून जातात परंतू हे राम म्हणजे खुदाशी विमुख राहिल्याने यांची मुक्ती काही		राम
राम	होत नाही.॥५॥		राम
राम	पोथीयाँ पानडा संग लिया फिरे ॥ होय प्रबीण मन माँय सोई ॥		राम
राम	सील संतोष की बात ओरां कहे ॥ आपके घट मे जहेर होई ॥		राम
राम	ऊजळा कपडा पेर कर निसन्या ॥ रोटीयाँ लावताँ चित्त गोई ॥		राम
राम	दास सुखराम के पच मरे बापडा ॥ राम बेमुख नई मुक्त कोई ॥६॥		राम
राम	पोथ्या,पुस्तके तसेच ग्रंथाचे पान सोबत घेवून फिरतात आणि मी खूप प्रविण आहे		राम
राम	असे मनात समजतात.दुसऱ्यांना शील धारण करा आणि संतोष ठेवा अशी गोष्ट सांगतो		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तसेच सर्पाची इच्छा नाही आहे.तर भूत,प्रेत,छल-छिद्रला सोबत कोण ठेवेल यांना
राम सोबत कोणी घेणार.तसेच या त्यागी वैरागींना संसाराची इच्छा नाही आहे तर हे संसाराचा
राम संग का करतात.गाय दूध देत नाही अशा गाईला चारा कोण देणार असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१॥

राम

राम

राम

राम

राम दिसतो अर्थ संसार के माँय हे ॥ गत सुं ग्यान सुण समझ आये ॥
राम जिण सूं हाण बिगाड जो ऊपजे ॥ ताय कूं पास कोई नाँय लावे ॥
राम हेत अर प्रीत ब्हो भांत जिण जीव सूं ॥ तूटगी प्रीत मुख नाही बोले ॥
राम बिष की बेल कूं कहो कुण सीचसी ॥ फूस कूं आण कहो कुण तोले ॥
राम सरप के ऊपरे हात कुण फेरसी ॥ भूत सूं गुँझ किण जाय किवी ॥
राम बाघ कूं आण कुण खाट के बाँधसी ॥ बिष प्रसाद किण जाय लिवी ॥
राम मही कूँ छाड जब ध्रत सो निसरे ॥ ताय जब घृत संग छाछ राखे ॥
राम साच जिण मुख मे साच ही साच हे ॥ झूट लवलेस जहाँ नही भाखे ॥
राम असल बेराग तिण पुर्ष कूँ ऊपजे ॥ राग अर धेक नही रेहेत कोई ॥
राम अेक सूं दुसरो पास नही राखसी ॥ पाड मे बसे संग नाय लोई ॥
राम बरत के दिन प्रसाद की बात नई ॥ भूल कोई अन्न कू नाय पेखे ॥
राम दास सुखराम बेराग तहाँ ऊपजे ॥ नार को मुख सो नाँय देखे ॥२॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम हा तर संसारात स्पष्ट अर्थ आहे की याची गती ज्ञान ऐकून समजमध्ये येईल की,ज्या
राम गोष्टीने हानी(नूकसान)होते आणि बिघाड उत्पन्न होतो.त्याला जवळ कोणी आणत
राम नाही आणि ठेवत नाही.असेच या वैरागीला संसाराशी अप्रीति होवून वैरागी झाला.परंतु
राम हे संसारात गावात लोकांच्या घरी का जातो यांना संसारात हानी(नुकसान)आणि
राम बिघाड दिसला म्हणून हे कोणाशी बोलतही नाही.त्याप्रकारे(रीतीने)विषाच्या वेलाला
राम कोणी पाणी देईल का हे सांगा?तसेच घरचा कचडे(कचरा)कोण तोलेल कचऱ्याला
राम झाडून बाहेर फेकून दिला त्याला पुन्हा आणून कोण तोलेल.असेच वैरागी घर सोडून
राम निघून गेला तो पुन्हा घरात का येईल?सापाच्या शरीरावर हात फिरवून कोण त्याचे
राम लाड करेल.असेच वैरागीने संसाराला विषारी सर्प समजून सोडून दिले तो संसाराशी
राम पुन्हा प्रीति का करेल आणि भूताशी गुप्त गोष्टी कोण करेल.वैरागी संसाराला भूत समजून
राम घाबरून पळून गेला तो संसाररूपी भूताशी पुन्हा गोष्टी करेल का?तसेच वाघाला
राम आणून आपल्या खाटेला कोण बांधेल.तसेच वैरागी संसाराला खाणारा वाघ समजेल.
राम त्या संसाररूपी वाघाला आपल्या खाटेला कोणी वैरागी बांधेल का?विषाला(जहराला)
राम प्रसाद समजून कोणी खाईल का?वैरागी संसाराला विष समजून संसारातून निघून
राम गेला तो पुन्हा संसाररूपी विष,प्रसाद समजून खाईल का?जसे ताकाला सोडून लोणी

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम वेगळे केले व लोण्याला तापवून तूप बनविले त्या तूपात ताक राहिल्याने तूप खराब
राम होवून जाते.जसे लोणी ताकापासून वेगळे होऊन गेले तर तूप पुन्हा ताकात ठेवल्याने
राम बिघडून जाते.तसे हे संसारा पासून वेगळे झालेले पुन्हा संसाराचा संग केल्याने ताका
राम सोबत ठेवल्याने जसे तूप खराब होऊन जाते तसेच यांचा वैरागीपणा बिघडून जाईल.
राम जो सत्य बोलतो त्याच्या मूखातून निघालेले शब्द सत्यच होतील,खोटे लवलेश मात्रही
राम तो बोलणार नाही.तसेच अस्सल वैरागीमध्ये संसाराच्या विषयांशी प्रीती, आसक्ती
राम निशाण मात्र ही नाही राहणार.ज्याला असली वैराग्य उत्पन्न होऊन जाईल तो एकटाच
राम राहिल.दुसऱ्यांच्याजवळ नाही राहणार.तो पहाडावर जाऊन राहिल.दुसऱ्या मनुष्याला
राम सोबत नाही ठेवणार.तसेच ज्याला व्रत(उपवास)आहे तो त्या दिवशी भोजनाची गोष्ट ही
राम करीत नाही आणि चुकून ही अन्न खाणार नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम सांगतात की,मनुष्याला वैराग्य उत्पन्न होऊन गेल्यावर तो स्त्रीचे मुख देखील बघत
राम नाही.॥२॥

राम आपको झुँपडो त्याग कर निसऱ्यो ॥ ओर के टापरे कहाँ जावे ॥
राम सानियो होय घर माँय सूँ निसरे ॥ ओर घर जाय कुछ स्मज आवे ॥
राम काम अर काज घर आपका त्यागिया ॥ ओर के काम सो जाय धावे ॥
राम हार पच बस्त कूँ बेच दे बावळा ॥ होय अधीन को फेर लावे ॥
राम राव अर रंक सब भूप प्रधान रे ॥ चाय बिन पास कोऊँ नाय राखे ॥
राम अंध कूँ आण कोई रूप निरखाय के ॥रात अर दिन बिच नाय भाखे ॥
राम तूटगी बरत जब कोस कुवे पडयो ॥ साँधियाँ बिना क्यूँ संग होवे ॥
राम पाँव बिन ऊँट नही साथरे चाडसी ॥ पीड बिन पीव कूँ नाही रोवे ॥
राम हेत अर प्रीत मे बेर तब ऊपनो ॥ चाय बिन बोल को संग आवे ॥
राम दास सुखराम कोई त्याग कर निसऱ्यो ।उछट्यो अन ज्यूँ नाँय पावे ॥३॥

राम जो आपली झोपडी सोडून निघून गेला तो दुसऱ्यांच्या झोपडीत(मठी,स्थल,रामद्वारा,
राम उपासरा,तक्या,मसीद,वसई,गिरजा,देऊळ,मंदिर,मठ,आसन,अखाडा इ.)का जाईल ?
राम पागल होऊन आपल्या घरातून,धर्मातून,पंथातून निघून दुसऱ्यांच्या घरी म्हणजे दुसऱ्यांच्या
राम धर्मात किंवा दुसऱ्यांच्या पंथात जाण्याने तेथे त्याला काही जास्त समज मिळेल का ?
राम जो आपल्या घरचे कामकाज सोडून वैरागी होवून गेला तो दुसऱ्यांचे म्हणजे महंताच्या
राम कामाकरीता आणि आपल्या गुरुच्या आणि आपल्या चेला-चेलीच्या घरातील कामा-
राम करीता जावून धावत आहे तो कसला(कसा)वैरागी आहे?जसे कोणी कोणत्याही वस्तुशी
राम हारून म्हणजे त्रस्त होवून,वैतागून वस्तुला विकून दिले परत त्या वस्तुच्या अधीन
राम होवून त्याच वस्तुला पुन्हा कोण आणेल?असेच संसाराशी कंटाळून(वैतागून)जो संसार

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जेव्हा निघून जातो तो जीव आणि देहाला एका जागी कोण करू शकतो. असेच वैरागी राम
राम घर सोडून चालला गेला त्याला पुन्हा घरात कोण आणू शकतो?जसे वृक्षावरून वृक्षाचे राम
राम पत्ते,फूल आणि फळ झडून पडून गेले ते पुन्हा वृक्षाच्या फांदीत जावून लागून जातील राम
राम का?असे जे वैरागी संसारातून निघून गेले ते पुन्हा संसाराला लागू शकतात का?जसे राम
राम स्त्री-पुरुष जीव सर्व सुखांनी सुषुप्तीमध्ये झोपले आहेत.ते झोपेत जागृत शरीराची राम
राम कोणत्याही प्रकारची परीक्षा जाणणार का?असेच वैरागी अवस्थेमध्ये संसाराला कोण राम
राम जाणू शकतो?जो राजा लढण्याकरीता रणात गेल्यावर तेथे तो कोणाशी प्रीति,प्रेम, राम
राम दोस्ती जोडेल का?असेच वैरागी संसाराच्या विरुद्ध होवून गेल्यावर संसारीशी दोस्ती राम
राम जोडेल का?आदि सतगुरु सुखरामजी सुखरामजी महाराज सांगतात की,ज्याला वैराग्य राम
राम उत्पन्न होवून गेले तो संसाराशी बोलून डोके फोड कशाकरीता करेल? ॥५॥

राम व्हेत बेराग घर माय घुस्ता फिरे ॥ रांड रंडोल कूं ग्यान देवे ॥

राम आग पर घत अर बाय संग पूर्ष रे ॥ बेरीयाँ बास कन्युँ थीर रेवे ॥

राम सोर संग जामकी, नीर संग प्यास रे ।रथ संग मन क्युँ चलत प्यादा ॥

राम कपडा रीझ ब्हो भाँत अर ऊजळा ॥ रंग संग मेल क्युँ रेत सांदा ॥

राम बाघ के संग अबोट क्युँ गाडरी ॥ सरप को गरूड कूं संग लावे ॥

राम दास सुखराम बेराग जाँ ऊपजे ॥ नार प्रमोद नही संग चावे ॥६॥

राम आम्ही वैरागी आहे असे तोंडाने सांगतात आणि संसारी लोकांच्या घरात घुसतात राम
राम फिरतात आणि विधवा स्त्री नीच स्वभावाच्या स्त्रीला ज्ञान सांगतात आणि तिचा संग राम
राम करतात.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात.अग्नीचा संग केल्याने तूप राम
राम वितळून जाते आणि कचरा हवेने उडून जातो.आग म्हणजे विधवा स्त्रीच्या सोबत तूप राम
राम म्हणजे साधूबाबा सारखा कचरा उडून जातो.तसेच स्त्रीच्या संगतीने साधूबाबाचे साधूपण राम
राम उडून जाते.वैरीच्या गावात राहणारा स्थिर कसा राहिल?असेच हे वैरागी स्त्रीच्या राम
राम सोबत स्थिर कसे होतील?जसे आगीची चिनगारी पडताच बारूद उडून जाते.तसेच राम
राम जसे कु स्त्रीच्या संगतीने साधूबाबा उडून जातात.ज्याच्या जवळ पाणी आहे तो प्यासा राम
राम राहिल का?असेच पाणीरूपी स्त्रीच्या सोबत साधूबाबा काम वासनेची तहान विझवल्या राम
राम (भागवल्या)बिना राहतील का?तर दुष्मनाच्या(शत्रुच्या)गावात राहणार स्थिर कसा राम
राम राहिल?असेच हे वैरागी स्त्रीच्या संगाने स्थिर कसे राहू शकतात?ज्याच्या जवळ पाणी राम
राम आहे तो तहानलेला राहिल का?तसेच पाणी रूपी स्त्रीच्या संगाने,साधूबाबा काम राम
राम वासनेची तहान मिटविल्या शिवाय राहतील का?सोबत रथगाडी आहे,तर पायाने राम
राम चालणाऱ्याचे बसण्याचे मन होणार नाही का?गाडीवर बसण्यास त्याचे मन जाईलच राम
राम जाईल(तसेच साधू आणि स्त्रियांचा संग समजा.तसेच स्त्री रूपी गाडीच्या सोबत राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम साधूबाबा पायीं चालतील का?साधूबाबाचे गाडीवर बसण्याचे मन होणार नाही का?
राम कपडा कितीही उजळा(स्वच्छ,सफेद)राहिला तरीही रंगाच्या संगतीने रंग लागून, डागवाला
राम होवून खराब होईलच.तसेच साधूबाबा खूप(अनेक)प्रकाराने उज्वल-निर्मळ राहिले.
राम तरीही रंग रूपी स्त्रीच्या संगाने साधूबाबाला डाग लागेलच लागेल.बेदाग राहणार नाही,
राम जसे वाघाजवळ बकरी(स्त्री)राहिल्याने तो वाघ(साधूबाबा)बकरीला हात लावल्या
राम शिवाय त्या बकरीला सोडेल का?तसेच सर्प गरूडाचा संग का करेल?(तर सर्परूपी
राम वैरागी संसाररूपी गरूडासोबत कसे वाचून राहिल?)आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम सांगतात की,ज्याला वैराग्य उत्पन्न झाले,तो स्त्रियांना उपदेश देऊन त्याच्या सोबत
राम राहण्याची इच्छा नाही करणार.॥६॥

कवत ॥

राम नर नारी घर माँय ॥ ढिग आसण नही कीजे ॥

राम जोगी की पत जाय ॥ तन अग्नि बिन छीजे ॥

राम जहाँ नारी पग फिरे ॥ असल जोगी नही जावे ॥

राम कोई करे बेरीयाँ बास ॥ कदे कन गोतो खावे ॥

राम पाणी पेली पाज ॥ बाँध नर सोई जीते ॥

राम जन सुखीया बेराग ॥ जतन करताँ दिन बीते ॥७॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,स्त्री-पुरुष एकाच घरात,जवळ-जवळ
राम आसन करीत नाही.जवळ-जवळ आसन केल्याने योगीची पत चालली जाते.त्याचे
राम शरीर अग्नीच्या शिवाय क्षीण होवून जाते.जेथ पर्यंत स्त्रीयांचे पाय फिरतात तेथपर्यंत
राम खरा जोगी नाही जात.कोणी शत्रुंमध्ये निवास करेल,तर तो कधी ना कधी तर गोता
राम खाईलच.जो पावसाच्या आधी बांध बांधतो तोच मनुष्य जिंकेल.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,यत्न करता करता वैरागीचे दिवस व्यतीत होतात,
राम परंतू या वैराग्यामध्ये जती स्वभावाचा वैरागी बनलेला नाही दिसला.॥७॥

राम जन त्यागी ब्हो जाण ॥ जति जग छेई बताया ॥

राम ओ तम करो बिचार ॥ ओर क्हो कहाँ रहीया ॥

राम पच पच मरे अनेक ॥ त्याग सो सार न आवे ॥

राम नव द्रवाजा जाण ॥ काम सो नित प्रत जावे ॥

राम भावे केळी जाय ॥ जमी पर ढुळ हे सोई ॥

राम जन सुखिया बेकाम ॥ ताय को क्या पुन होई ॥८॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,स्त्रियांचा त्याग करणारे संसारात खूप
राम होवून गेले परंतू आजपर्यंत संसारात यती(हनुमान,लक्ष्मण,गोरक्षनाथ,कार्तिकस्वामी,
राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सुकदेव,गरुड इ.)सहाच झाले आहेत तर बाकीचे स्त्रियांचा त्याग करणारे कोठे राहून
राम गेले याचा विचार करा.स्त्रियांचा त्याग करून थकून-थकून अनेक मरून गेले परंतू
राम त्यांना त्यागाचा सार आला नाही म्हणजे सातवा यती कोणी नाही झाला.शरीराच्या
राम नऊ दरवाजातून नित्य प्रती काम(वीर्य)जाते.काही तर आपले आपण किंवा क्रिडा
राम खेळ करण्यात सर्व वीर्य जमीनीवर टाकतात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात
राम की अमुल्य वस्तु व्यर्थ गेली त्याचे त्याला काय पुण्य होईल? ॥८॥

राम कहो इण जग सेंसार ॥ जक्त मे मीठो काँई ॥

राम ताँ को करो बिचार ॥ कान सुण स्मझो माँई ॥

राम धि गुळ खाँड निवात ॥ ----- ॥

राम अे जुग मीठा जाण ॥ अरथ बुझ्याँ फुर्माया ॥

राम साचो अरथ बणाय ॥ सुणत सब कोई माने ॥

राम मीठी जग मे चाय ॥ नाँव सुखदेव बखाणे ॥९॥

राम तर सांगा या संसारात गोड काय आहे?याचा विचार करा.कानाने ऐकून मनात विचार
राम करा की तूप आहे,गूळ आहे,साखर आहे आणि मिश्री आहे आणखीही याचे बनविलेले
राम पकवान आहेत?मी खरा अर्थ सांगतो.संसारात गोड तर चाहणा/इच्छा आहे.ज्या
राम गोष्टीची इच्छा होईल तीच गोष्ट गोड लागेल.तंबाखू चाहणाच्याला(आवडणाच्याला)
राम तूपापेक्षा ही गोड तंबाखू आहे आणि आफू(अफीम)विष आहे.आफू खाल्याने मनुष्य
राम मरून जातो.तीच आफू,आफू आवडणारा मनुष्य घरातील तूप विकून विकत आणतो.
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,ज्याला नामाची चाहणा(इच्छा)आहे
राम त्याला नाम गोड लागते.॥९॥

राम सुण सार्दुलो सिंह ॥ जीव केता संग होई ॥

राम सती जळण कूँ जाय ॥ गोत सूँ हेत न कोई ॥

राम रण जूँझे रजपूत ॥ व्हाँ कौँ हेत जणावे ॥

राम नारी ऊपर नार ॥ आप कोई चायर लावे ॥

राम ज्याँ ऊपज्यां बेराग ॥ तां ही की मूठ करारी ॥

राम जन सुखिया तन मज ॥ जक्त की प्रीत बिडारी ॥१०॥

राम जसे (सार्दुल) सिंह आपल्यासोबत कोणताही जीव ठेवतो का? आणि सती(आपल्या
राम पतीच्या लाश सोबत)जळायला जाते.ती आपल्या मागे कुटुंबी,गोत्र(मुल-मुली इ.)
राम कोणाशी ही प्रीति करते का?जो राजपूत रणात जावून झुंजतो तेथे जाऊन तो
राम कोणाशीही प्रीति दाखवत नाही.तसेच वैरागी संसारात कोणाशी ही प्रीति दाखवत
राम नाही.कोणी स्त्री कोणत्या दुसऱ्याचा स्त्रीवर इच्छा करून सवत आणेल का?जेथे

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आणि सांगण्यात काही कसर ठेवू नका.(संतासारखे)हलणे,चालणे,राहणे खूप कठीण आहे.परंतू अशी धारणा शंभर लाखातून एकाची मिळेल.जसे बोलतो तसे राहतो.राहणी राहून बोलल्यासारखे चालतो.त्या संतात संतपणाची कमी काहीही नाही.त्याचा या भूलोकावर अवतार घेणे धन्य आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,ते संत तर आपले आपण स्वयं सतस्वरूप ब्रम्हच आहेत.त्यांना भेटल्यावर कुल,गोत्र, जाती,वर्ण,आश्रम,नाम अशाप्रकारचे सहा भ्रम तिमीर(अज्ञान,अंधकार),(द्वैतला अद्वैत मानणे)असा भ्रम तिमीर चालला जातो.॥१३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम मान मरोड मन माँय छोडे नही ॥ चूँप ब्हो भांत कर अंग सवारे ॥

राम

गेर गंभीर गुमान मन गाढ मे ॥ बात मे बात ले पेच डारे ॥

राम

राम आप सतोल व्हे ओर हळका गिणे ॥ चाय संग बात कूँ मोड लावे ॥

राम

राम सिष के काज सो संत सूँ लड पडे ॥ द्रब चाय ले पास जावे ॥

राम

राम टेल करे बंदगी पेम प्रतित से ॥ भाव गुण सेत ले रिण भाखे ॥

राम

राम द्रब बिन चाडीया मन माने नही ॥ सिष को पोख दे नाही राखे ॥

राम

राम बेण मुख माँय सूँ निसरे पखले ॥ पुजीयाँ मन सो जोर राजी ॥

राम

राम दास सुखराम के राम सर्णो लियो । जात अर न्यात रो मान पाजी ॥१४॥

राम मनात मान पाळतो की लोकांनी माझा मान केला पाहिजे.ऐट मनातून सुटत नाही.खूप

राम

राम कारीगरीने अंगाला सवारतो,सजवतो आणि मनात खूप खोल गंभीर बनलेला राहतो.

राम

राम मनात खूप गाठ ठेवतो.गोष्टीमध्ये गोष्ट आणून आपल्या पेचची गोष्ट टाकतो.स्वतःला

राम

राम भारी मानतो तोच दुसऱ्यांना हल्का समजतो,जसे आपल्या मनात ज्या गोष्टीची इच्छा

राम

राम राहते,तशी गोष्ट मोडून आपल्या इच्छेसारखी,गोष्ट फिरून आणतो आणि शिष्यांकरीता

राम

राम संतांशी भांडण करतो आणि धनाच्या इच्छेने(धनवान)शिष्याजवळ जातो.शिष्य मंडळी,

राम

राम टहल बंदगी(सेवा चाकरी)प्रेम व प्रीतिने विश्वासाने करतात व शिष्य मंडळी त्याचा भाव

राम

राम ठेवून त्याच्या गुणाचे वर्णन करतात.तो आपले रडणे रडून रडून लाचारी बोलून दाखवतो

राम

राम आणि आपला येथील खर्च दाखवून शिष्या कडून खर्च मागतो.तो शिष्याला पोसण्याचे

राम

राम आश्वासन देतो परंतू पोसत नाही.मुखाने जे बोलेल,तर तो पक्ष घेवून बोलेल आणि

राम

राम त्याची जो पूजा करेल त्या पूजा करणाऱ्यावर त्याचे मन खूप राजी राहते.तर आदि

राम

राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,मी रामाचा शरणा घेतला आहे.असे म्हणतो

राम

राम परंतू तो जातीचा आणि न्यातीचा मान इच्छीतो म्हणजे तो तर पाजी आहे,कपटी

राम

राम आहे.॥१४॥

राम देहे बुहार सेंसार सा देखणा ॥ माहे सब चूर ब्रेहेमंड जावे ॥

राम

राम साध की बात कहूँ अगम अगाध हे ॥ जगत कूँ भेद नही अर्थ आवे ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम होत सब बात सो नाँव के आसरे ॥ आपकी बात नहीं थाप काँई ॥
राम समंद मे आड यूं तिरत जळ ऊपरे ॥ पांख सो नीर नहीं भिदे माँई ॥
राम तेल कडाव ऊकाळ संसार में ॥ सूर बिदमान सब माँय देखे ॥
राम दास सुखराम इम साध संसार मे । दुःख अर सुख सब झूट पेखे ॥१५॥
राम संताच्या देहाचा व्यवहार(खाणे,पिणे,भोग विलास इ.सर्व)संसारा सारखेच असतो.
राम बाहेरून तर ते दुसऱ्या मनुष्यासारखेच दिसतात.परंतू आतील सर्व गाठी आणि स्थानाचे
राम छेदन करून ब्रम्हांडात पोहचलेले असतात.साधूची गोष्ट तर मी सांगतो तो अगम
राम ज्याची कोणालाही गम नाही तसेच अगाध कोणाला थाह नाही असे आहे.त्याचा
राम संसारातील लोकांना भेद माहित नाही तसेच अर्थही येत नाही.त्यांच्या सर्व गोष्टी
राम नामाच्या आसऱ्याने होतात असे म्हणतात व मी केले असे ते काही बोलत नाही.जसे
राम सरोवरात आड नावाचा पक्षी पाण्यात तरंगतो.परंतू त्याच्या पंखाला पाणी लागत नाही.
राम तो पाण्यातून सुखाच निघतो.पाण्यात पंख तरंगतात परंतू पाणी त्याच्या पंखाला भेदत
राम नाही.जसे कढाईत तेल उकळते त्याच्यात सूर्य दिसतो परंतू तो सूर्य वेगळाच आहे.सूर्य
राम तेलात तळला जात नाही.तसेच संतजन संसारात राहून संसारापासून वेगळे आहेत.ते
राम संसाराचे दुःख आणि सुख सर्व खोटे समजतात,असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज समजतात.॥१५॥

कुंडल्या ॥

राम कीडा के सिर मिण नहीं ॥ भावे ईजगर होय ॥

राम रत्न न पावे खाबडा ॥ चवडा ऊंडा जोय ॥

राम चवडा ऊंडा जोय ॥ रिडकल्या चंदण न होई ॥

राम मोती भेंसे सीस ॥ अक आधो नहीं कोई ॥

राम सुखराम केहे गृह भेष मे ॥ जहाँ तहाँ भक्त न होय ॥

राम कीडा के सिर मिण नहीं ॥ भावे ईजगर होय ॥१६॥

राम सर्व सापांच्या शिरावर मणी राहत नाही.कितीही मोठा अजगर होवून गेला तरीही त्याच्या
राम शिरावर मणी नसतो आणि कितीही पाण्याने भरलेला मोठा गड्डा लांब,विस्तृत आणि खोल
राम राहिला तरी ही त्याच्यात रत्न मिळणार नाही.अशाप्रकारे बरड जमिनीवर चंदनाचे वृक्ष
राम येत नाही.म्हैस(रेडा)कितीही जबर राहिला तरीही त्याच्या शिरावर मोती मिळणार नाही.
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,घरात किंवा वेश धारण केलेल्यां मध्ये
राम जेथे-तेथे सर्व जागी सतस्वरूपी भक्त नसतात.जसे सर्व सापांच्या शिरावर मणी नसतो,
राम भले तो अजगर ही का असेना.तसेच सर्व जागी सतस्वरूप भक्त नसतात. ॥१६॥

राम स्हा न देख्या ढाणीयाँ ॥ भुप न गाँवा माय ॥

राम

